

Bijlage 2

Feitenrelaas

In dit feitenrelaas wordt een beknopt overzicht gegeven van de belangrijkste zaken die zich hebben afgespeeld in relatie tot de 100+ spaarders.

- Vanaf kort na de deconfiture van Icesave op 7 oktober 2008 heeft regelmatig contact plaatsgevonden tussen het ministerie van Financiën en de 100+ spaarders. Veel van deze contacten hebben telefonisch plaatsgevonden.
- Daarnaast is zes maal uitgebreid met de 100+ spaarders op het ministerie van Financiën gesproken, waarvan één maal in het bijzijn van vertegenwoordigers van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Deze bijeenkomsten hebben plaatsgevonden op 28 oktober 2008, 30 januari 2009, 6 april 2009, 1 juli 2009, 25 augustus 2009 en 11 maart 2010. Tijdens deze meetings is - onder andere - met de spaarders geïnventariseerd welke juridische stappen zouden kunnen worden ondernomen door crediteuren die menen dat zij benadeeld zijn door de splitsing van Landsbanki. Voorts heeft het ministerie van Financiën aan de 100+ spaarders de mogelijkheid geboden om op dit punt eenmalig gebruik te maken van de expertise van de Landsadvocaat om te bezien wat realistische mogelijkheden kunnen zijn en hoe de 100+ spaarders dat zouden kunnen aanpakken. In het voorjaar van 2009 hebben de 100+ spaarders van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.
- Daarnaast heeft de landsadvocaat op verzoek van het ministerie van Financiën een aantal initiatieven ontplooid om te komen tot een breed Nederlands crediteurenoverleg waarbij uitdrukkelijk ook de Nederlandse 100+ spaarders betrokken zouden worden. Belangrijkste doelstelling van dit overleg was informatie- en kennisuitwisseling met betrekking tot de afwikkeling van de boedel van Landsbanki (old). Op 13 februari 2009 heeft hiertoe een startbijeenkomst plaatsgevonden waarbij, naast vertegenwoordigers van andere Nederlandse crediteuren, ook de 100+ spaarders aanwezig waren. Op 17 maart 2009 heeft vervolgens een 'conference call' plaatsgevonden om de laatste ontwikkelingen in het kader van de boedelafwikkeling en andere onderwerpen te bespreken. Ondanks dat de aanwezigen tijdens de bijeenkomst van 13 februari 2009 "het belang onderschreven van een goede informatieverstrekking vanuit IJsland en informatie-uitwisseling door aanwezigen" is dit initiatief niet goed uit de verf gekomen vanwege gebrek aan draagvlak voor een breed Nederlands crediteurenoverleg bij betrokken partijen.
- Verder heb ik getracht enkele fiscale zaken voor de 100+ spaarders op te helderen. Zonder op concrete zaken in te kunnen gaan, is daarvan het meest in het oog springend de beantwoording van de vraag of spaarders die hun overwaarde bij Icesave hadden gestald recht hebben op hypotheekrenteaftrek aangezien niet de volledige aftrek kan worden geïnvesteerd in het nieuwe huis. In de beantwoording van kamervragen van de heer Tang van 4 februari 2009 (Aanhangsel handelingen II 2008/09, nr. 1672) heb ik op 24 februari 2009 geantwoord dat onder omstandigheden in zulke gevallen toepassing kan worden gegeven aan de hardheidsclausule.
- Voorts is het voor het schetsen van een volledig beeld van belang te vermelden dat op 8 juli 2009 mijn ambtsvoorganger een brief heeft gestuurd naar de IJslandse minister van Financiën naar aanleiding van commotie die begin juli 2009 ontstond in IJsland over berichten in de IJslandse media over de positie van de Nederlandse minister van Financiën ten aanzien van eventuele juridische acties van de 100+ groep richting de IJslandse autoriteiten (deze brief is als bijlage bijgevoegd). Dat was op het moment dat - naar we toen aannamen - het IJslandse

parlement op het punt stond in te stemmen met de leningovereenkomst met Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Vanuit hoog ambtelijk niveau op IJsland zijn toen vragen gesteld over de inzet van het ministerie van Financiën met het oog op het sentiment in IJsland en de aanstaande stemmingen in het IJslandse parlement. In de brief aan de IJslandse minister van Financiën is uiteengezet dat het burgers uiteraard vrij staat om juridische procedures tegen IJsland te beginnen, maar dat de Nederlandse staat daarin geen rol vervult. Daarnaast hebben de 100+ spaarders begin juli 2009, daags voorafgaand aan de parlementaire behandeling van de leenovereenkomst een brief gestuurd aan IJslandse parlementariërs, waarin werd opgeroepen tot verwerping van de leenovereenkomst.

